

Kommuneskatter, som de hidtil af forskjellige Grunde havde nydt, skulde ophøre. Som Følge heraf reduceres denne Gjennemsnitsløn af 1112 Rd. for alle Militære i Kjøbenhavn med omtrent 2 Procent, og for alle Militære udenfor Kjøbenhavn med i Reglen fra 4 indtil 6 Procent; saa Meget udgjøre Kommuneskatterne. Naar man vil tage dette med i Betragtning, og naar man vil antage, at Lønningen i det Hele taget er belastet med en Kommuneskat af 4 Procent, bliver Lønningens Fremgang fra 1842 til 1872 i Virkeligheden 6 Procent, siger og skriver Ser. 6 Procent; hermed ere de militære Overbefalingsmænds Lønningsvilkår forbedrede fra, hvad de vare i 1842. Jeg antager, at dette for ærede Medlemmer vil være en noget overraskende Meddelelse. — Naar jeg nu vender mig til Lovforslagets Detail, skal jeg meget paaskjønne, at der her er bragt en Forbedring af Spillemandenes Stilling i Forslag. Man havde troet, at disse Mænds Stilling kunde modtage nogen Forbedring igjennem den Omstændighed, at de vare i Besiddelse af en Kunst eller en Færdighed, som paa en let og nem Maade kunde skaffe dem privat Erhverv; men de Forordninger, der i Afdelingerne stilles, og maa stilles til disse Mænds Tid, ere af den Bestaaffenhed, at denne lette Afgang til privat Erhverv i mangfoldige Tilfælde bliver en ren Illusion; det kan ogsaa være, som ogsaa Motiverne her sige, at Omstændighederne ere saaledes, at disse Mænd ikke kunne faae noget Erhverv. Der er nu, som sagt, her i Lovforslaget bragt en Forbedring i disse Mænds Stilling i Forslag, men jeg skal tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmerksomhed paa et andet Forhold, vedrørende denne Klasse, som efter mit Kjendskab til disse Mænd næsten trykker dem lige saa haardt; det er det, at det daarlige Avancement indvirker paa dem i en dobbelt Henseende. For det Første vedblive de derved at staa længe paa en lav Lønning, og da de ere indordnede i Underofficersklassen, maa dernæst ogsaa en ældre Hornblæser af 2den Klasse, der vedbliver at staa paa Korporals Løn, ogsaa vedblive at bære Korporals Distinktioner; han maa vige Pladsen for ganske unge Underofficerer, som han for flere Aar siden har set indtræde som Rekrutter, men som nu ere gaaede ham forbi, som ere bleene Korporaler og Sergenter. Det er en uheldig Omstændighed for de ældre Spillemand. Jeg skal endnu kun berøre et ganske enkelt Punkt. Der staar i § 17, at Generalstabens Officerer og Chefen for Officersskolen skulle lønnes efter de Pladser, de indtage i deres Vaaben. Loven siger i sin § 16, at af Oberstlieutenanter af Linten lønnes den yngste Trediedel i hvert Vaaben eller Korps med saa Meget, den næstældste Trediedel med saa Meget, og den ældste Trediedel med saa Meget; det samme siges der om Kapitainerne og Premierlieutenanterne, men Paragraphen giver ingen Bestemmelse for, hvorledes der skal forholdes, naar

Tallet ikke er deleligt med Klasseantallet. Naar der imidlertid siges, at Officerer i Generalstaben lønnes efter den Plads, som de indtage i deres oprindelige Vaaben, er det, saa vidt jeg veed, hidtil fortolket saaledes, at disse Officerer ikke regnes med som hørende til Vaabnet. Naar der f. Ex. i Fodfolket er 36 Oberstlieutenanter, og der i Generalstaben er 3 Oberstlieutenanter af Fodfolket samt en af Artilleriet, er der jo i Virkeligheden i Fodfolket 39 Oberstlieutenanter, hvoraf 36 staa ved Bataillonerne og i anden Anvendelse og de 3 i Generalstaben. I saa Tilfælde mener jeg, at Lovens § 16 maa føre til, at Lønningsforholdet bliver saaledes, at 13 komme i ældste, 13 i næstældste og 13 i yngste Lønningsklasse; men jeg veed, at Loven er bleven fortolket saaledes, at de blive lønede efter deres Plads i Vaabnet, som det hedder, saaledes at den, der er Nr. 13, ikke vil komme paa ældst Lønning, før den, der i Virkeligheden er Nr. 14, kommer derpaa. Han betragtes i denne Henseende som staaende a la suite i sit Vaaben, Noget, som hverken den bestaaende Hærløve eller det her foreliggende Forslag i Dvort kjender til, og han kommer i Virkeligheden først til at avancere, naar hans Østermand kan trække ham med sig. Jeg er naturligvis overbevist om, at Krigsministeriet har gjort dette for at hævide en streng Gjennemførelse af Lønningslovens Bestemmelser, men jeg har aldrig kunnet føle mig overbevist om, at denne Opfattelse var rigtig, og jeg vilde ønske, at det i Loven kunde blive bestemt, hvorledes Forholdet skal forstaaes.

Fjord: Jeg tror nok, at jeg har opfattet Stillingen rigtig i Tinget, naar jeg siger, at der er Tilbøjelighed til at forhøje Lønningen for de lavere stillede Embedsmænd i Staten. Naar det nu er gennemgaaende i det Hele, maa det jo ogsaa være det for denne Sags Beskaffenhed, og jeg kan derfor ikke Andet end tiltræde den Betragtning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær) gjorde gjældende, at de Menige i Armeen, som jo ogsaa i den Tid, de ligge til Tjeneste, i en vis Henseende ere at betragte som Bestillingsmænd, ogsaa maa faae deres Lønninger forhøiede. Man har jo vidst, at denne Lov vilde komme til at foreligge i indevarende Samling, og det har været mig om at gjøre i Løbet af Sommeren at forhøre, ikke hos enkelte, men hos mange Soldater, hvorledes de kunde komme ud af det med deres Lønning i den Tid, de laa i Garnison, og jeg har enstemmig fra dem faaet den Bæfted, at deres Lønning var utilstrækkelig; de Allerfleste have erklæret for mig, at en Soldat kunde gjøre Regning paa at sætte til af sin egen Pung, naar han i 15 Maanedes laa i fast Tjeneste, 50—60 Rd. Om jeg nu end maatte ikke vil gaa saa vidt som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær) og sætte 2 Ml. daglig, vil jeg dog altid gaa med